

ὁ ἥπατος προφήτης καὶ στοχαστής, σωματικὸς καὶ υπερβατικός. Ἔβαλε ὅλα τὰ ὄντα στὴν ὁδὸ τῆς Αἰωνιότητος.

Σὲ βαθύ σκοτάδι πέφτουν αὐτοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν πράξη. Σὲ βαθύτερο σκοτάδι πέφτουν αὐτοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν τὴ γνῶση.

Ἔνα εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς γνῶσης καὶ ἄλλο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πράξης. Ἔτσι ἔχουμε ἀκούσει ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σοφοὺς ποὺ ἐξήγησαν αὐτὴ τὴν ἀλήθεια σὲ μᾶς.

Αὐτὸς ποὺ ξέρει καὶ τὴ νόση καὶ τὴν πράξη, μὲ τὴν πράξη νικᾷ τὸ θάνατο καὶ μὲ τὴ γνῶση φτάνει τὴν ἀθανασία.

Σὲ βαθύ σκοτάδι πέφτουν αὐτοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ σωματικό. Σὲ βαθύτερο σκοτάδι πέφτουν αὐτοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ υπερβατικό. Ἔνα εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ υπερβατικοῦ καὶ ἄλλο εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ σωματικοῦ. Ἔτσι ἔχουμε ἀκούσει ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σοφοὺς ποὺ ἐξήγησαν αὐτὴ τὴν ἀλήθεια σὲ μᾶς.

Αὐτὸς ποὺ ξέρει καὶ τὸ υπερβατικό καὶ τὸ σωματικό, μὲ τὸ σωματικό νικᾷ τὸ θάνατο καὶ μὲ τὸ υπερβατικό φτάνει τὴν ἀθανασία.

Τὸ πρόσωπο τῆς ἀλήκειας μένει κρυμμένο πίσω ἀπὸ ἓνα χρυσὸ κύκλο. Ἀποκάλυψε τὴν, ὡ θεὸ τοῦ φωτός, γιὰ νὰ ὡ ἐγὼ ποῦ ἀγαπῶ τὸ ἀληθινόν.

Ἦ ζωοδότῃ ἦλεν, γόνε τοῦ Κύριου τῆς δημιουργίας, μοναχικὴ προφήτῃ τ' οὐρανοῦ! Ἀπλώσε τὸ φῶς σου καὶ τραβήξε τὴν ἐκτιφλωτική σου λαμπρότητα, γιὰ νὰ θυμιάσω τὴν ἀκτινοβόλο σου μορφή: ἐκεῖνος ὁ Ἐαυτὸς ἐκεῖ πέρα μακριὰ μέσα σου εἶναι ὁ ἴδιος δικός μου ἐσώτατος Ἐαυτός.

Εἶθε ἡ ζωὴ νὰ πάει στὴν ἀθάνατη ζωὴ καὶ τὸ σῶμα νὰ πάει στὶς στάχτες. ΟΜ. Ἦ ψυχὴ μου, νὰ θυμιάσω τοὺς περσιμένους μόχθους! Ἦ ψυχὴ μου, νὰ θυμιάσω τοὺς περσιμένους μόχθους!

Ἀπὸ τὴν ὁδὸ τοῦ καλοῦ ὁδήγησέ μας στὴν ἔσχατη εὐδαιμονία, ὡ θεϊκὴ φωτιά ἐσὶ θεὸς ποὺ ξέρεις ὅλους τοὺς τρόπους. Ἀλλάλαξέ μας ἀπὸ τὴν περιπλάνηση τοῦ κακοῦ. Προσευχὴ καὶ λατρεῖα σοῦ προσφέρουμε.

Οὐπανισάδες, Ἰσα

ΙΝΔΙΕΣ — ΒΕΔΕΣ

Στὴ γῆ

Λοιπὸν ἐσὺ, γῆ πλατύτατη, εἶσαι σὺ ποὺ τὸ βάρος βαστάς τῶν δουνῶν! εἶσαι ἐσὺ ποὺ μὲ τὸ μέγα σου πλάτος μεγαλόπρεπη τὴ φύση κινᾷς.

Ἐσένα ποὺ ἀπλώνεσαι δλόγυρα σὲ ὕμνοῦν τ' ἄσματά μας, ὅλη νύχτα, ἐσένα ποὺ τὸ σπέρμα σκορπᾷ παντοδύναμη σκορά, ὡ λευκὴ!

Μὲ τὴ δύναμη τοῦ ἐδάφους σου, ὡ Γῆ,

στερεῶνεις τὰ δέντρα, ἐσὺ Σθεναρὴ! ὅταν βρέχουν γιὰ σένα οἱ βροχεὲς τ' Οὐρανοῦ. νέφου, ὅταν βρέχουν γιὰ σένα οἱ βροχεὲς τ' Οὐρανοῦ. Ρίγγ Βέδα, 5—84

ΚΙΝΑ — ΤΑΟ ΤΕ ΤΖΙΝΓΚ

Τὸ Τάο ποὺ μπορεῖ νὰ εἰπωθεῖ δὲν εἶναι τὰ ὀνόματα τὰ ἀναιώνια. τὰ ὀνόματα ποὺ μποροῦν νὰ τ' ὀνομάσουν δὲν εἶναι τὰ ὀνόματα τὰ ἀναιώνια. Τὸ ἀνώνυμο εἶναι ἡ ἀρχὴ τ' οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

τ' ὀνομασμένο εἶναι ἡ μάνα τῶν ὄλων. Γι' αὐτό, νὰ γυμνῶνεσαι πάντα ἀπ' τὸ πάθος γιὰ νὰ βλέπεις τὰ μυστικά του, νὰ ζεῖς πάντα στὸ πάθος γιὰ νὰ βλέπεις τίς παρουσίες του. Αὐτὰ τὰ δύο εἶναι τὸ ἴδιο, παῖρνουν ὀνόματα μόλις γεννιῶνται· μαζὶ καὶ τὰ δύο ὀνομάζονται μυστήρια, μυστήριο στὸ μυστήριο, ἡ πύλη τοῦ πολύμορφου μυστικοῦ.

Τάο τὲ Τζινγκ (τὸ Βιβλίο τοῦ Τάο, Τάο: ἡ Ὁδός) 1.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ — ΕΝΟΥΜΑ ΕΛΙΣ

Ὅταν ψηλά ὁ οὐρανὸς δὲν εἶχε ὀνομασθεῖ, τὸ στῆθεο ἔδαφος χάρμῃ δὲν εἰπωθεῖ μ' ὄνομα, τὸ τίποτα, μόνο ὁ πρωταρχικὸς Ἀποῦ, ὁ γεννητοράς τους.

ἢ Μοιμμοῦ — Τιμάτ, αὐτὴ ποὺ γέννησε ὅλους,

μὲ τὰ νερά τους ἀνακατωμένα, ἔνα' καλαμοκαλύβα δὲν εἶχε πλεχτεῖ, βαλτότοπος δὲν εἶχε φανερωθεῖ.

ὅταν ἀπὸ τοῦς θεοῦς κανεῖς δὲν εἶχε ῥοθεῖ στὴν ὑπαρξή.

ἀνὸνῳμαστοι μ' ὄνομα, οἱ μοῖρες τους ἀκαθόριστες,

τότε ἔγινε καὶ οἱ θεοὶ πλάστηκαν μέσα τους.

Ὁ Λαχμοῦ καὶ ἡ Λαχαμοῦ γεννιήθηκαν, μ' ὄνομα ὀνομάστηκαν.

Προτοῦ μεγάλωσαν στὰ χρόνια καὶ στὸ ἀνάστημα.

Ὁ Ἀνσάρ καὶ ἡ Κινσάρ πλάστηκαν, ξεπερνοῦσαν τοὺς ἄλλους.

Μάκρυναν τίς μέρες, πρόσθεσαν χρόνια.

Ὁ Ἀνοῦ ἦταν κληρονόμος τους, τῶν πατέρων του ὁ ἀντίπαλος.

ναί, τοῦ Ἀνσάρ ὁ πρωτότοκος, ὁ Ἀνοῦ, ἦταν ἴσος του.

Ὁ Ἀνοῦ γέννησε τὸ Νουντιμμοῦν κατ' εἰκόνα του.

Αὐτὸς ὁ Νουντιμμοῦν ἦταν τῶν πατέρων του ὁ ἀφέντης.

μὲ πλατεῖα σοφία, ἐξυπνάδα, ἰσχυρὸς στὴ δύναμη,

πιὸ ἰσχυρὸς πολὺ ἀπ' τὸν παπποῦ του τὸν Ἀνσάρ.